

громадських інститутів українського суспільства щодо правильного розуміння їх значення громадянами України для інтенсифікації подальшої євроінтеграції України.

Список використаних джерел:

1. Амельченко Н. Цінності об'єднаної Європи / Лабораторія законодавчих ініціатив. URL: https://parlament.org.ua/upload/docs/European_Values.pdf (дата звернення: 12.11.2022).
2. Європейська хартія регіональних мов або мов меншин. Страсбург, 5 листопада 1992 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_014#Text (дата звернення: 18.11.2022).
3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 року. Рим: Рада Європи, 1950. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 15.11.2022).
4. Хартія Європейського Союзу про основні права від 1 грудня 2009 року. URL: <https://ccl.org.ua/posts/2021/11/hartiya-osnovnyh-prav-yeuropejskogo-soyuzu/> (дата звернення: 14.11.2022).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-96>

Годлевська В. Ю.

*доктор габілітований, професор,
Вища школа туризму та готельної справи у Гданську*

Ганський В. О.

*доктор габілітований, асоційований професор,
Вища школа туризму та готельної справи у Гданську*

ІНТЕГРАЦІЯ ЗА ДОПОМОГОЮ КУЛЬТУРНОГО ТУРИЗМУ В РАМКАХ ПРОЕКТУ КУЛЬТУРНИХ МАРШРУТІВ РАДИ ЄВРОПИ (НА ПРИКЛАДІ СПАДЩИНИ ГАНЗИ)

З 1987 року проект «Культурні маршрути Ради Європи» просуває транснаціональний аспект європейської спадщини, культурного співробітництва та туризму. Проект підтримує автентичні, сталі та засновані на участі мережі культурного співробітництва, засновані на спільних цінностях, що проводяться в дусі діалогу та поваги до європейської ідентичності та різноманітності.

Відповідно до першого визначення, включеного до Європейської культурної конвенції, спадщина включає різні елементи, що складають культуру та специфіку території, а також значення, яке їм приписують люди. Спадщина може мати матеріальну та нематеріальну форму; вона включає культурні продукти, які слід не тільки захищати, але й відновлювати та пропагувати для нинішнього та майбутніх поколінь [10, с. 86]. Проект «Культурні маршрути Ради Європи» спрямований на практичне втілення цього розуміння культури та спадщини в європейську перспективу. Це цілісне розуміння культурної спадщини лежить в основі самої програми і протягом багатьох років підтверджується в конвенціях Ради Європи.

Розширена часткова угода, до якої вже приєдналися понад 30 країн Європи, служить розробці, впровадженню, оцінці та просуванню культурних маршрутів, зміцненню їх ролі у сфері культурного співробітництва, сталого розвитку та соціальної згуртованості в Європі.

Програма «Культурні маршрути Ради Європи» була започаткована в 1987 році, щоб показати за допомогою «подорожей у часі та просторі», як спадщина різних європейських країн сприяє спільній культурній спадщині. Культурні шляхи реалізують основні цінності, пропаговані Радою Європи: права людини, демократія, участь, культурне різноманіття та міжкультурний діалог [2]. Програма покликана забезпечити платформу для міжкультурного діалогу та допомогти кращому розумінню Європейської культурної самобутності, а також захисту та примноженню природної та культурної спадщини, сприяючи тим самим культурному, соціальному та місцевому розвитку [5, с. 136]. Існуючі 33 маршрути покликані спонукати європейців заново відкрити для себе свою спадщину за допомогою культурного туризму в 47 державах-членах Ради Європи.

Культурні маршрути сприяють сталому розвитку шляхом реалізації проектів «знизу вгору» і стимулюють різні форми контактів з культурою і спадщиною [9, с. 478]. Вони базуються на розгалуженій мережі, що налічує понад 1600 членів, що забезпечує синергію між національними, регіональними та місцевими органами влади та широким колом асоціацій та соціально-економічних суб'єктів, сприяючи прямому контакту зі спадщиною Європи [6, с. 458].

Створена Комітетом міністрів Ради Європи у 2010 році, Розширена часткова угода про культурні маршрути забезпечує більш тісну співпрацю між нинішніми 32 державами-членами та 3 державами-спостерігачами, зосереджуючись на темах, що мають символічне значення з точки зору європейських цінностей, історії та культури, а також знайомства з маловідомими місцями [7].

«Культурні маршрути» сертифіковані та регулярно оцінюються Розширеною частковою угодою про культурні маршрути Ради Європи на основі наступного набору критеріїв, визначених Комітетом міністрів, які підтверджують, що вони [8]:

- стосуються теми, яка відображає європейські цінності і є спільною як мінімум для трьох країн Європи;
- є предметом міжнародних та міждисциплінарних досліджень;
- увічнюють європейську пам'ять, історію та спадщину і роблять важливий внесок у сприйняття різноманіття сучасної Європи;
- підтримують культурний та освітній обмін серед молоді;
- створюють зразкові та інноваційні проекти у сфері культурного туризму та сталого розвитку;
- створюють туристичні продукти для різних груп споживачів.

Програма заснована на плідній співпраці з національними міністерствами культури і туризму, регіональними та місцевими органами влади, а також міжнародними організаціями. В рамках спільних програм були встановлені довгострокові партнерські відносини з Європейським парламентом і Європейською комісією, а також з ЮНЕСКО і Всесвітньою туристичною організацією.

Розширена часткова угода про культурні маршрути Ради Європи має офіс в Європейському інституті культурних маршрутів, розташованому в абатстві Ноймюнстер в Люксембурзі, який є допоміжною установою, створеною в 1998 році за угодою між Радою Європи та Великим Герцогством Люксембург.

Щорічно одна з держав-членів угоди організовує щорічний консультативний форум – найважливіший захід з обміну знаннями та досвідом в рамках програми «Культурні маршрути Ради Європи». Крім того, щороку на одному з маршрутів проходить навчальна програма для менеджерів і практиків, а також авторів проектів культурних маршрутів, зацікавлених в отриманні сертифікату.

У 1991 році був розроблений і запущений культурний маршрут Ради Європи, присвячений спадщині Ганзи – великого політичного і економічного союзу вільних торгових міст півночі Європи, що виник в середині XII століття і проіснував до середини XVII століття [1, с. 433]. В середині XII століття німецькі морські купці з метою більш ефективної реалізації своїх спільних інтересів утворили союз, з часом названий Ганзейським союзом [4, с. 12]. До союзу, який відіграв важливу роль в економіці, політиці і торгівлі, приєдналося близько 225 міст, розташованих на узбережжях Північної Європи, в основному навколо Балтійського моря [3, с. 116].

Кожне із 185 міст, що входять сьогодні до складу сучасної Ганзи, дотримується тих самих демократичних прав і тих самих основних європейських цінностей, які включають вільну торгівлю, вільне пересування та захист прав і свобод громадян. У світлі кризи в сьогоднішній Європі ця мережа є важливою платформою для мирного співіснування, заснованого на взаємній повазі. Крім того, завдяки ініціативі молодіжного Ганзейського союзу, що об'єднує молодих людей з ганзейських міст, ці цінності передаються наступним поколінням. До мережі входять 185 міст у 16 країнах Європи, багато з яких є об'єктами Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Ганзейський союз можна вважати середньовічним попередником Європейського союзу, тому він є безцінною спадщиною, яка сягає корінням у спільне європейське минуле.

Мандрівники сьогодні можуть відвідати всі міста Ганзейського союзу; будь-який із них можна відвідати незалежно від сезону. Однак для цього є унікальна можливість – це щорічний Міжнародний Ганзейський день, на який з'їжджаються жителі понад 100 європейських міст із десятків країн, прославляючи цінності порозуміння, поваги та співробітництва. Завдяки сотням різноманітних заходів, ярмарків та виставок туристи можуть безпосередньо відчувати неповторний дух Ганзейського союзу.

Таким чином, спираючись на різні аспекти європейської пам'яті, історії та спадщини, проект «Культурні маршрути Ради Європи» збагачує різноманітність сучасної Європи та сприяє формуванню почуття загальноєвропейської громадянськості та загальноєвропейського патріотизму.

Список використаних джерел:

1. Cieślak E. Niektóre zagadnienia hanzeatyckiego handlu i transportu morskiego // Przegląd Zachodni. 1952. nr 5/6. S. 432-459.
2. Cultural Routes of the Council of Europe programme URL: <https://www.coe.int/en/web/cultural-routes> (дата звернення: 18.11.2022).
3. Dollinger P. Dzieje Hanzy: XII-XVII wiek. Gdańsk: Wyd. Morskie, 1975. 393 s.
4. Dollinger P. The German Hansa. Stanford: University Press, 2000. 474 p.
5. Ganski U. Cultural Heritage of Visegrad Group Countries as a Resource for Local Development // Visegrad Four – the Ukrainian Dimension. Integration Step by Step / ed. by T.V. Derkach. Riga: Baltija Publishing, 2017. P. 135-147.
6. Sabalenka I., Krupenka Y., Ganski U., Zhou W. Regional Tourist Clusters Sustainability Modeling Taking Into Account Sociocultural Factors //

Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development. 2021. Vol. 43. No 4. P. 457-467.

7. Szlaki Kulturowe Rady Europy / Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. URL: <https://www.gov.pl/web/kultura/szlaki-kulturowe-rady-europy> (дата звернення: 18.11.2022).

8. Szlaki Kulturowe Rady Europy / red. M. Berger Marjanovic, S. Dominioni. Luksemburg: Rada Europy, 2019. 29 s.

9. Tsybouski V., Ganski U., Kazlovski V., Zhou W. Development of a Methodology for Managing of Service Packages Supply Differentiation in the Modern Tourist Market // Business: Theory and Practice. 2020. Vol. 21. No 2. P. 477-482.

10. Ганський В.О. Спадщина як економічний ресурс: стала комерціалізація минулого для господарського розвитку сьогодення і майбутнього. Львів: Растр-7, 2020. 308 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-97>

Гольтман А.

*студент 3-го курсу факультету техногенно-екологічної безпеки,
Національний університет цивільного захисту України*

Тімаков І.

*студент 3-го курсу факультету техногенно-екологічної безпеки,
Національний університет цивільного захисту України*

Науковий керівник:

Литвиненко О. О.

доцент,

Національний університет цивільного захисту України

АНГЛІЗМИ Й АМЕРИКАНІЗМИ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ МОВЛЕННІ

Енциклопедія української мови дає таке визначення англіцизму: **англіцизм** – різновид запозичення; слово, його окреме значення, вислів тощо, які запозичені з англійської мови або перекладені з неї чи утворені за її зразком. Англіцизми переважно усвідомлюються мовцями як чужорідний елемент і зберігають ознаки свого походження: фонетичні (*джем, імідж*), словотвірні (*смокінг, маркетинг*), семантичні